

רשומות

קובץ התקנות

4 באפריל 1968

2207

ו' בניסן תשכ"ח

עמוד

1176	תקנות היגוי ממלכתי (העברה) (תיקון), תשכ"ח—1968
1177	תקנות העתיקות (תיקון), תשכ"ח—1968
1177	תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1968
1178	תקנות שירותי הכבאות (ציוד כיבוי) (תיקון), תשכ"ח—1968
1178	תקנות בתי הרוואר (הנחות מתשלומים בעד שירותי טלפון לפי סעיף 3 לפקודה) (תיקון), תשכ"ח—1968
1179	תקנות בתי הרוואר (שירות טלקס), תשכ"ח—1968
1182	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכירת מספוא) (תיקון), תשכ"ח—1968
1183	המדת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"
1183	החלטות הכנסת בדבר אישור הוראות המטילות או המגדילות מכס, מס קניה והוטלים

מדור לשלטון מקומי

1186	חוק עזר לאיגוד ערים אזור דן (כיוו) (אגרה) (תיקון), תשכ"ח—1968
1187	חוק עזר לבית-דגן (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"ח—1968
1189	חוק עזר ליקנעם-עלית (פיקוח על כלבים), תשכ"ח—1968
1191	חוק עזר לכרכור (אספקת מים), תשכ"ח—1968

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות בדבר העברת תלמידים ממוסד חינוך אחד למשנהו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953, אני מתקין תקנות

אלה:

1. אחרי תקנה 6 לתקנות חינוך ממלכתי (העברה), תשי"ט—1959² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

הוספת
תקנה
א6

א6. (א) על אף האמור בתקנות אלה, רשאי השר, במקרים מיוחדים, לדרוש מרשות חינוך מקומית להעביר תלמיד הרשום בתחום שיפוטה ממוסד אחד למשנהו מטעמים תקציביים שמטרתם הסכון בכוחות הוראה ובכיתות, ובלבד שיישמרו המרחקים האמורים בתקנה 7 לתקנות לימוד חובה וחינוך ממלכתי (רישום), תשי"ט—1959³.

העברה לפי
דרישת השר

(ב) רוצה השר לדרוש העברת תלמיד כאמור בתקנת משנה (א), ישלח על כך הודעה למפקח המחוז ולמנהל המחלקה לחינוך שברשות החינוך המקומית, אם היה כזה.

(ג) מנהל מחלקה לחינוך שקיבל הודעה כאמור בתקנת משנה (ב), ישלח לשר את חוות-דעתו תוך עשרה ימים מיום שקיבל את ההודעה; לא שלח מנהל המחלקה לחינוך את חוות-דעתו תוך הזמן האמור, יראו אותו כמסכים להעברה.

(ד) על אף האמור בתקנה זו, לא יועבר תלמיד ממוסד חינוך ממלכתי למוסד חינוך ממלכתי-דתי, או להיפך, בלי הסכמת הוריו.

2. בתקנה 7 לתקנות העיקריות, תקנת משנה (ו) — בטלה.

תיקון תקנה 7

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חינוך ממלכתי (העברה) (תיקון)”, תשכ"ח—1968.

השם

י"ח באדר תשכ"ח (18 במרס 1968)

(חמ 78513)

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

¹ ס"ח 131, תשי"ג, עמ' 137.
² ק"ת 893, תשי"ט, עמ' 1169; ק"ת 1281, תשכ"ב, עמ' 1491.
³ ק"ת 893, תשי"ט, עמ' 1160.

פקודת העתיקות

תקנות בדבר העתיקות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לפקודת העתיקות¹ וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4(2) לתקנות העתיקות³, במקום „חמש לירות לשנה” יבוא „עשרים וחמש לירות לשנה”.

תיקון תקנה 4

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות העתיקות (תיקון), תשכ"ח-1968”.

השם

י"ח באדר תשכ"ח (18 במרס 1968)
(חמ 73386)

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ה', עמ' 24.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1843; ק"ת תשי"ח, עמ' 1179; ק"ת תשכ"ב, עמ' 2137.

פקודת המכס

תקנות בדבר בתי מכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 232 לפקודת המכס¹ וסעיף 2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת הראשונה לתקנות המכס, תשכ"ז-1965³, הקטע — „5. תחנת המכס והבלו, רח' שבטי ישראל 56 (מעבר מנדלבאום), ירושלים” — יימחק.

תיקון
התוספת
הראשונה

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשכ"ח-1968”.

השם

כ"ד באדר תשכ"ח (24 במרס 1968)
(חמ 72800)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 3, תשי"ו, עמ' 39.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת תשכ"ז, עמ' 274; תשכ"ח, עמ' 84.

חוק שירותי כבאות, תשי"ט—1959

תקנות בדבר ציוד לכיבוי דליקות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 22 ו-35 לחוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959, ובתוקף שאר סמכויותי על פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת
1. בתוספת לתקנות שירותי כבאות (ציוד כיבוי), תשכ"ה—1964, בחלק א', לאחר פריט 4 יבוא:
5. מצמידים מדגם סטורין, בהתאם למפרטים שיוורה המפקח.

השם
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירותי הכבאות (ציוד כיבוי) (תיקון)”, תשכ"ח—1968.

כ"ט בשבט תשכ"ח (28 בפברואר 1968) חמ 76545
חיים משה שפירא שר הפנים

¹ ס"ח, 290, תשי"ט, עמ' 189.
² ק"ת 1058, תשכ"ה, עמ' 405.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר הנחות מתשלומים בעד שירותי טלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת הכותרת לפרט השני
1. בתקנות בתי הדואר (הנחות מתשלומים בעד שירותי טלפון לפי סעיף 3 לפקודה), תשכ"ז—1967² (להלן — התקנות העיקריות), במקום הכותרת לפרק שני, יבוא:
„פרק שני: הנחות לעיוורים, נכים, הורים שכולים ואלמנות של חיילים שנספו במערכה”.

תיקון תקנה 2
2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, אחרי הגדרת „הורה שכול” יבוא:
„אלמנת חייל שנספה במערכה” — מי שהמציאה למנהל תעודה מטעם לשכת שיקום מחוזית של משרד הבטחון על היותה אלמנה של חייל שנספה במערכה כמשמעותו בחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ג—1950³.

החלפת תקנה 8 ותוספת תקנה 8א
3. במקום תקנה 3 לתקנות העיקריות יבוא:
3. בעד השירותים של התקנת טלפון לעיוור או לנכה, העתקתו החייב צונית והשימוש בו ישולמו 50% מהתעריף לאותו שירות.
3א. הנחה להורה שכול ואלמנה של חייל 50% מהתעריף לאותו שירות.
(א) בעד השירות של התקנת טלפון בדירתה, ישלם הורה שכול של חייל 50% מהתעריף לאותו שירות.
(ב) בעד שירות התקנת טלפון בדירתה, תשלם אלמנת חייל שנספה במערכה 50% מהתעריף לאותו שירות.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח 468, תשכ"ה, עמ' 284.
² ק"ת 2042, תשכ"ז, עמ' 2401.
³ ס"ח 52, תשי"ג, עמ' 162; ס"ח 468, תשכ"ה, עמ' 295.

4. בתקנה 6 לתקנות העיקריות, לאחר הגדרת „עובד“ יבוא :

„קיצבה“ — כמשמעותה בחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955,⁴ או בחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד—1954,⁵ או קיצבה חדשית המשלמת לעובד על ידי מבטחים, מוסד לביטוח סוציאלי בע"מ כגימלה בעד שירותו כעובד.

5. בתקנה 11 (א) לתקנות העיקריות, במקום „בתקנות 8 ו-9“ יבוא „בתקנות אלה“.

6. תחילתה של תקנה 3, לגבי תקנה 3א(ב) לתקנות העיקריות, היא ביום כ"ו באייר תשכ"ז (5 ביוני 1967).

7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (הנחות מתשלומים בעד שירותי טלפון לפי סעיף 3 לפקודה) (תיקון), תשכ"ח—1968“.

ישראל ישעיהו שר עבי
שר הדואר

כ" באדר תשכ"ח (20 במרס 1968)
(חמ 76000)

⁴ ס"ח 188, תשמ"ו, עמ' 135; ס"ח 466, תשכ"ה, עמ' 290, ס"ח 511, תשכ"ו, עמ' 176.
⁵ ס"ח 182, תשי"ד, עמ' 179; ס"ח 450, תשכ"ה, עמ' 102.

פקודת בתי הדואר

תקנות כדבר שירות טלקס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 58 לפקודת בתי הדואר, אני מתקין תקנות אלה :

פרק ראשון : פרשנות

1. בתקנות אלה —

- „מכשיר“ — מכשיר רושם לפי שיטה פתח פסוק על כל אבנריו ;
- „שירות טלקס“ — שירות טלגרף באמצעות מכשיר המאפשר למנויים להתקשר מדי פעם בפעם בינם לבין עצמם ;
- „מנוי“ — אדם שהגיש בקשה לקבלת שירות טלקס והמנהל נענה לה ;
- „מנהל“ — המנהל הכללי של משרד הדואר או אדם שהוסמך על ידיו ;
- „מרכזות“ — מרכזות טלקס של משרד הדואר ;
- „טלקס“ — כמשמעותו של טלגרף בפקודה ;
- „בית מנוי“ — כל מקום המוחזק בידי מנוי שהותקן או שעומדים להתקין בו מכשיר ;
- „דמי שימוש“ — הסכום שמנוי משלם בעד הרשות להשתתף בשירות טלקס ;
- „קו“ — קו ברשת טלגרף שבאחד מקצותיו מותקן מכשיר ;
- „דמי התקשרות“ — הסכום שמנוי קורא משלם בעד התקשרות עם מנוי אחר בהתאם לתעריף שנקבע ;
- „מלת היכר“ — האותיות והספרות המזהים את המכשיר שברשות המנוי.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קס"ו, עמ' 1155; ס"ח 463, תשכ"ה, עמ' 234.

פרק שני : זכויות המנוי וחובותיו

2.	הרוצה לקבל שירות טלקס יגיש בקשה למנהל בטופס שקבע המנהל ; נענה המנהל לבקשה – יספק שירות טלקס בבית המנוי.	בקשה
3.	המנוי יכין ויעמיד לרשות המנהל מקום בביתו אשר לדעת המנהל מתאים להתקנת מכשיר ולהפעלתו ; המנוי ישמור על נקייו המקום ויגן עליו בפני כל שינוי קיצוני במידת החום והלחות אשר לדעת המנהל עלול להזיק למכשיר.	המקום למכשיר
4.	המנוי יכין ויספק על חשבונו את כוח החשמל ואת צרכי הנייר, כולל סרטי דיו להדפסה, הדרושים להפעלת המכשיר ; המנוי חייב לדאוג לאספקה מתמדת של זרם החשמל ולסלק מיד כל תקלה במערכת החשמל שבביתו.	אספקת כוח חשמל וצרכי נייר
5.	לא ישכיר מנוי, ולא יעביר מרשותו באופן אחר, כל זכות שיש לו בתור מנוי אלא בהסכמת המנהל בכתב.	איסור העברת זכויות
6.	המנוי ישלם את האגרות שנקבעו בעד התקנת המכשיר והשימוש בו ובעד שירותים אחרים, לרבות דמי העתקה, וכן את התשלומים שנקבעו בעד כל התקשרויות למיניהן.	תשלום אגרות
7.	(א) לא יקלקל מנוי את המכשיר שבביתו, לא ישנה אותו או את חיבוריו הקבועים לקו, לא יעתיקו, לא ימחק סימנים, מלים או מספרים שעליו, ולא ירשה לאחר לעשות כן. (ב) מנוי שעבר על הוראה מהוראות תקנת משנה (א), חייב לשלם למנהל, לפי דרישתו, את כל ההוצאות והנזקים שנגרמו על ידי עבירה כאמור.	שמירת המכשיר
8.	(א) מנוי חייב לפעול לפי ההוראות המתפרסמות במדריך טלקס ולא יפריע להנהלתו ולפעולתו היעילה והתקינה של שירות הטלקס. (ב) השתמש המנוי במכשיר באופן העלול, לדעתו של המנהל, לפגוע במכשיר של מנוי אחר או בפעולתו היעילה של שירות הטלקס, רשאי המנהל לנתק את המכשיר שבבית המנוי ללא הודעה מוקדמת וכן להפסיק לו את השירות לאחר שימסור למנוי הודעה על כך בכתב.	אופן השימוש
9.	מנוי ישלם למנהל, לפי דרישתו, את ההוצאות של תיקון כל חלק של מכשיר שבביתו, חידושו או החלפתו שנגרמו כתוצאה מרשלנותו.	תשלום הוצאות
10.	מכשיר יכול להיות בבעלות המנהל או בבעלות המנוי ; מנוי רשאי לרכוש מכשיר מדגם מאושר בכתב על ידי המנהל.	בעלות
11.	המנהל רשאי למסור מברק המיועד למנוי או לאדם המתארח אצלו באמצעות מכשיר שברשות המנוי.	מסירת מברקים

פרק שלישי : זכויות וחובות המנהל

12.	(א) המנהל רשאי להיכנס לכל בית מנוי כדי להתקין מכשיר, לבדוק, לתקנו, לנתקו להסירו או לשוב ולחברו. (ב) כל מנוי יאפשר למנהל את הגישה לביתו ולכל מקום הנתון לפיקוחו. (ג) לא איפשר מנוי גישה כאמור בתקנת משנה (ב), רשאי המנהל לדרוש ממנו בכתב לעשות זאת, ואם לא נענה לדרישה תוך שמונה ימים מיום מסירתה, רשאי המנהל, לאחר הודעה בכתב למנוי, לנתק את המכשיר עד שתיתן הגישה האמורה, וכן להפסיק את השירות.	רשות כניסה

אתריות המנהל	<p>13. (א) המנהל יחזיק את המכשיר במצב תקין.</p> <p>(ב) המנהל לא ישא באחריות לכל נזק שנגרם על ידי זרם השמלי שהועבר לבית המנוי באמצעות המכשיר ושמקורו אינו בפיקוחו של המנהל; אין הוראה זו משחררת את המנהל מהחובה לנקוט באמצעי זהירות הדרושים כדי למנוע נזק כאמור.</p> <p>(ג) המנהל לא ישא באחריות לכל נזק שנגרם למנוי בגלל הפסקת שירות הטלקס.</p>
מלת החיכר	<p>14. המנהל יקבע את הרכב מלת החיכר והוא רשאי לשנותה בכל עת.</p>
שינויים ביוזמת המנהל	<p>15. (א) המנהל רשאי בכל עת לנתק את המכשיר מהמרכות שאליה הוא מחובר ולחברו למרכות אחרות וכן לשנות את המספר שהוקצה למנוי, את מלת החיכר או את שם המרכות שאליה מחובר המכשיר.</p> <p>(ב) הותקן מכשיר שאינו מחובר למרכות, רשאי המנהל בכל עת לחברו למרכות.</p> <p>(ג) המנהל רשאי לעשות בכל עת, על חשבוננו וללא בקשה מאת מנוי, כל שינוי במכשיר אם הוא מוצא כי השינוי רצוי לטובת שירות הטלקס.</p>
שינויים לפי בקשת המנוי	<p>16. המנהל רשאי, לפי בקשת המנוי ועל חשבוננו, לבצע שינויים במכשיר, לרבות שינויים בחוטים במידה שהם נמצאים בתחום הבנין בו מותקן המכשיר, וכן להעתיקו לבנין אחר; האגרה שנקבעה בעד שינוי או העתקה כאמור, ואם לא נקבעה כל אגרה בעד שירותים אלה – ההוצאות הכרוכות בהם, ישולמו על ידי המנוי לפי דרישת המנהל; כן ישולמו על ידי המנוי דמי שימוש מהתאריך בו מוכן המנהל לבצע את העתקת המכשיר, אם ההעתקה לא בוצעה מסיבות שאינן תלויות במנהל.</p>
פינוי בית המנוי	<p>17. (א) פינוי מנוי את ביתו, רשאי המנהל לנתק את המכשיר ולהפסיק את השירות ללא הודעה.</p> <p>(ב) נותק המכשיר כאמור בתקנת משנה (א), וטרם הופסק השירות, חייב המנוי למלא אחרי הוראות תקנות אלה, לרבות תשלום דמי שימוש.</p>
פרק רביעי: תנאי השירות	
שעות שירות הטלקס	<p>18. שירות הטלקס יפעל במשך כל שעות היממה.</p>
מסירת הודעות וחשבונות	<p>19. הודעה בדבר הפסקת שירות הטלקס תישלח למנוי בדואר במכתב רשום; חשבונות והודעות אחרות למנוי יימסרו בדואר.</p>
סילוק חשבונות	<p>20. (א) כל התשלומים שמנוי חייב לשלם יסולקו חוץ ארבעה עשר יום מתאריך משלוח החשבון.</p> <p>(ב) דמי השימוש ישולמו מראש לכל חדשיים, ובלבד שדמי השימוש בעד התקופה מתאריך התקנת המכשיר עד לסוף תקופת החדשיים בה בוצעה ההתקנה ישולמו לפי החשבון הראשון שלאחר ביצוע ההתקנה.</p>
הפסקת השירות על ידי המנוי	<p>21. המנוי רשאי לדרוש את הפסקת שירות הטלקס על ידי הודעה בכתב למנהל; ההודעה תימסר שלושים יום מראש; הפסקת השירות תבוצע ביום האחרון בחודש בלבד.</p>

22. משנתגלה למנהל כי אדם מחזיק ברשותו מכשיר של מנוי שלא בהסכמת המנהל בכתב, יהיה המנהל רשאי להפסיק מיד את שירות הטלקס ואותו אדם יהיה חייב — למרות האמור במקום אחר בתקנות אלה — לשלם למנהל את התשלומים שמנוי חייב בהם לפי תקנות אלה בעד התקופה בה החזיק במכשיר; תקנה זו לא תגרע מכל זכות שיש למנהל לפי תקנות אלה כלפי המנוי.

חוקת מכשיר
שלא על ידי
מנוי

23. הופסק שירות הטלקס, חייב המנוי להחזיר למנהל כל מכשיר שבבעלותו של המנהל, במצב שהיה בזמן התקנתו פרט לבלאי רגיל; המנהל יסיר את המכשיר תוך שבעה ימים מיום הפסקת השירות.

החזרת מכשיר

24. (א) המנהל רשאי להפסיק את השירות ללא מתן נימוקים, לאחר הודעה בכתב למנוי חודש ימים מראש.

גמר השירות
על ידי
המנהל

(ב) המנהל רשאי לנתק את המכשיר ללא הודעה מוקדמת וכן להפסיק את שירות הטלקס לאחר שניתנה למנוי הודעה בכתב על כך, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) המנוי לא שילם את דמי השימוש או את התשלומים האחרים שהוא חייב

בהם;

(2) הוא גוף מואגד שחדל מלהתקיים;

(3) המנוי אינו ממלא אחרי הוראות תקנות אלה.

25. קשר חווי בין המנהל לבין אדם אחר אינו נוצר על ידי מעשה שנעשה בהתאם לתקנות אלה או על ידי דרישה למתן שירות שתנאיו נקבעו בתקנות אלה או בתקנות אחרות שהותקנו על פי הפקודה.

אין קשר חווי

26. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (שירות טלקס), תשכ״ח—1968“.

השם

ישראל ישעיהו שרעבי
שר הדואר

כ׳ באדר תשכ״ח (20 במרס 1968)
(תמ 78006)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי״ח—1957

צו בדבר מכירת מספוא

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי״ח—1957, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכירת מספוא), תשכ״ג—1963, בהג׳ דרת „מספוא — תוצרת מקומית“, בפסקה (2), הקטע שאחרי המלה „סובין“ יימחק.

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מכירת מספוא) (תיקון), תשכ״ח—1968“.

השם

חיים גבתי
שר החקלאות

ד׳ בניסן תשכ״ח (2 באפריל 1968)
(תמ 740135)

¹ ס״ח תשי״ח, עמ׳ 24.
² ק״ח תשכ״ג, עמ׳ 246; תשכ״ו, עמ׳ 3376.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום הקרקעות תל-אביב כמקרקעין מסוג „מתרוכה“, יומרו למקרקעין מסוג „מירי“ וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

שם החלקה בספרים מרובעים	תוספת	
	חלקה	נוש
328	257	6111

יעקב ש' פירא
שר המשפטים

כ' באדר תשכ"ח (20 במרס 1968)
(חמ 70180)

¹ ס"ח 316, תש"ח, עמ' 92.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטות בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 52), תשכ"ח—1968, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.
נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
² ק"ח 2180, תשכ"ח, עמ' 806.

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 53), תשכ"ח—1968, שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
² ק"ח 2193, תשכ"ח, עמ' 948.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטות בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 55), תשכ"ח—1968², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
² ק"ח 2193, תשכ"ח, עמ' 950.

בהתאם לסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 56), תשכ"ח—1968², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
² ק"ח 2193, תשכ"ח, עמ' 952.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3(ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952, וסעיף 2(א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949², מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות ושירותים טעוני מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 132), תשכ"ח—1968³, שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 72894)

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 334; ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.
² ס"ח 19, תש"ט, עמ' 54; ס"ח 303, תש"ד, עמ' 16.
³ ק"ח 2193, תשכ"ח, עמ' 953.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות הימלים

בהתאם לתקנה 3 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצור־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 11), תשכ"ח—1968, שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 74049)

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 175.
² ק"ת 2176, תשכ"ח, עמ' 754.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות הימלים

בהתאם לתקנה 3 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצור־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 13), תשכ"ח—1968, שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968).

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

(חמ 74049)

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 175.
² ק"ת 2180, תשכ"ח, עמ' 810.

מדור לשלטון מקומי

חוק איגודי ערים, תשט"ו—1955

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לאיגוד ערים אזור דן בדבר אגרת ביוב

בחוק סמכותה לפי סעיף 14 לחוק איגודי ערים, תשט"ו—1955, וסעיף 37 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962, מתקינה מועצת איגוד ערים אזור דן (ביוב), חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לאיגוד ערים אזור דן (ביוב) (אגרה), תשכ"ז—1967 — תיקון סעיף 1
- (1) בהגדרת „מהנדס” בסופה יבוא:
„או מי שמהנדס האיגוד העביר לו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן”;
- (2) בהגדרת „גובר” בסופה יבוא:
„או מי שגובר האיגוד העביר לו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן”.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאיגוד ערים אזור דן (ביוב) (אגרה) (תיקון), תשכ"ח—1968.” השם

א' ש כ ט ר
יושב ראש מועצת אגוד ערים
אזור דן (ביוב)

נתאשר.
ח' באדר תשכ"ח (8 במרס 1968)
(המ' 765303)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ס"ח תשט"ו, עמ' 48; ס"ח תשכ"ו, עמ' 36.

² ס"ח תשכ"ב, עמ' 96.

³ ק"ת תשכ"ז, עמ' 1066.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לבית-דגן בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית בית-דגן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית בית-דגן;

„בית עסק“ — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, מספרה, דוכן לרוכלות, בית מלאכה וכל מקום אחר בו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, בית מלון, פנסיון ובית מרקחת;

„בית אוכל“ — כל מקום בתחום המועצה שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק, מזנון, בית-מלון, פנסיון ובית קפה;

„בית קפה“ — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;

„בית מרקחת“ — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית מרקחת על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן);

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ה—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה, וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וכולל ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 05.00 למחרת;

„פתוח“ — לרבות עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך;

„בעל“ — בעל בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת, בית קפה, או בית עינוג, לרבות שוכרו, מנהלו או מחזיקו.

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל או בית קפה, שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי שעשועים, נגינה וכיוצא באלה, מהתחלת יום המנוחה עד השעה 22.00 ובשעות בין 10.00 לבין 15.00 למחרתו לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כחלי בית האוכל או בית הקפה.

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה או ערבי ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) מספרה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 למחרת וכן במשך כל היום בכל יום ב' בשבוע בחדשים יולי ואוגוסט;

(2) חנות לממכר חמרי בנין — בשעות שבין 18.00 לבין 06.00 למחרת;

סגירת בית עסק, בית אוכל, בית קפה ובית עינוג בימי מנוחה

סגירת בתי עסק בימים שאינם ימי מנוחה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.
² חוקי א"י, כרך ב' פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ ע"ד 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.
⁴ ע"ד תש"ה, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

(3) קיוסק או מזנון לממכר שוקולד, סיגריות, עתוננים או משקאות קרים לא משכרים — בשעות שבין 23.00 לבין 06.00 למחרת ;
 (4) כל חנות שלא פורשה בפסקאות (1) עד (3) — ביום ה' בשעות שבין 20.00 לבין 06.00 ובימים אחרים בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 למחרתו ; אולם בכל אחד מהימים כ"ה, כ"ז וכ"ח באלול, ח', י"א וי"ג בתשרי, ז' באדר עד ט"ו בו, י"א, י"ב וי"ג בניסן, ב', ג' וד' בסיון מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל חנות כזאת עד שעה 22.00 ומשעה 05.00 למחרתו ;
 (5) בתקופה שבין 1 ביולי לבין 31 באוגוסט — כל חנות — למעט משרד, קיוסק, בית חרושת, בית מלאכה ובית עינוג — בימים ב' וד' בשעות שבין 14.00 לבין 06.00 למחרתו ומספרה ביום ד' בין השעות 14.00 לבין 06.00 למחרתו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח — חוץ מערבי שבתות וימים טובים — חנות מכולת, ירקות, פירות, דגים, עופות, בשר, שוקולד וסוכריות, לחם או משקאות משכרים :

בחורף — בשעות שבין 13.30 לבין 15.30 ;
 בקיץ — בשעות שבין 13.30 לבין 16.00.

(ג) בסעיף זה —

חורף — התקופה שבין 1 באוקטובר לבין 31 במרס ;
 קיץ — התקופה שבין 1 באפריל לבין 30 בספטמבר.

(ד) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על בית עינוג, בית מלאכה ובית חרושת והוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על חנויות סיטונאים שאינם מוכרים ישר לצרכן.

4. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00 למחרתו ;

(2) (א) בית קפה שבו מופסקת כל נגינה בשעה 24.00 — בשעות שבין 01.00 לבין 05.00 למחרתו ;

(ב) בית קפה אחר — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00 למחרתו.

5. לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 למחרת, ובלבד שבעל בית מרקחת חייב לפתוח את בית המרקחת שלו משהגיע תורו לכך לפי תורנות שקבע שר הבריאות בתקנות, בתוקף סמכותו לפי סעיף 47 (ט) לפקודת הרוקחים⁵, ואם לא הותקנו תקנות כאלה — לפי תורנות שיקבע ראש המועצה.

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

7. חוק עזר לבית-דגן (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"ז—1956 — בטל.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית-דגן (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח—1968“.

סגירת בתי אוכל ובתי קפה בימים שאינם ימי מנוחה

סגירת בתי מרקחת

ענשים

ביטול

השם

צדוק יפת

נתאשר.

ראש המועצה המקומית בית-דגן (25 בפברואר 1968) כ"ז בשבט תשכ"ח

חיים משה שפירא (חמ 813908)

שר הפנים

⁵ חוקי א"י, כרך ב' פרק י"ג, עמ' 1102.

⁶ ק"ת תשי"ז, עמ' 138.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליקנעם-עילית בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית יקנעם-עילית חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
- „בעל כלב“ — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;
  - „לוחית-מספר“ — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;
  - „רשיון“ — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;
  - „המועצה“ — המועצה המקומית יקנעם-עילית;
  - „ראש המועצה“ — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.
2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.
- (ב) אדם השוהה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיו חייבים ברשיון ובלוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.
3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך; אישר ראש המועצה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.
- (ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.
- (ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.
4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 25 אגורות בעד כל לוחית-מספר.
- (ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים; עיוור פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.
5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:
- (1) הכלב הוא בעל מזג פראי;
  - (2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;
  - (3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;
  - (4) בעל הכלב הורשע יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;
  - (5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ז—1955³.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ח, עמ' 256.
² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 662, עמ' 268.
³ ק"ת 568, תשט"ז, עמ' 242.

(ב) ראש המועצה שביטל רשיון לפי סעיף זה לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות כפי שתורה המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות כפי שהורתה המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.⁴

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(3), (4) או (5) ובעל הכלב הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירת הכלב למאורות על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך.

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות כפי שתורה המועצה, ואם אי-אפשר לתפסו רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות כפי שהורתה המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר; המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו בחזרה, אלא לאחר שהמציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות; ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

10. חוק עזר ליקנעם (פיקוח על כלבים), תשי"ב—1952⁵ — בטל.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליקנעם-עילית (פיקוח על כלבים), תשכ"ח—1968“.

נתאשר.
כ"א בשבט תשכ"ח (20 בפברואר 1968)
ראש המועצה המקומית יקנעם-עילית
(המ 881100)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ ע"ר 1084, תוס' ממס' 451, עמ' 242.
⁵ ק"ת 267, תשי"ב, עמ' 845.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לכרכור בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית כרכור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
„אבזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;
„מד-מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
„מועצה” — המועצה המקומית כרכור;
„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
„מפעל המים” — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;
„נכס” „בנין” ו- „אדמה חקלאית” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950;²
„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936;³
„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;
„רשת פרטית” — אבור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים;
„גפה בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה, משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות, החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;
„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני טרינת ישראל, נוסח חדש, פ, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1210, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לגכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמהים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והד תשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכן, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדירמיים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדירמיים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, אלא אם כן הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולק תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד-מים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום
ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדירמיים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניחוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחזרה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנתק לפי סעיפים (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדירמיים כאמור, הכל לפי העניין. בעד חידוש חיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

הפסקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והר תשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנתק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 08.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת –

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למרודד מד-מים, צינור או אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו. שימוש במים

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או הפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לתץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם – פרט לעובד המועצה במילוי תפקידו – ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

<p>15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.</p>	<p>מכירת מים והעברתם</p>
<p>16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יהודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.</p>	<p>חידוש חיבור שנותק</p>
<p>(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.</p>	
<p>17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.</p>	<p>שפירה בפני זיהום</p>
<p>18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, חוד זמן שנקבע בדרישה, לחקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.</p> <p>(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.</p>	<p>דרישת תיקונים</p>
<p>(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.</p>	
<p>19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל-לים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.</p>	<p>מסירת הודעות</p>
<p>20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.</p>	<p>ענשים</p>
<p>21. חוק עזר לכרכור (אספקת מים), תש"ך—1960⁴ — בטל.</p>	<p>ביטול</p>
<p>22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכרכור (אספקת מים), תשכ"ח—1968”.</p>	<p>השם</p>

⁴ ק"ת 1021, תש"ך, עמ' 1352.

האגרה בלירות

תוספת

		1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1))
100		1. לכל יחידת דיור, עסק, משרד או מלאכה
100		לכל יחידת קרקע חקלאית
		2. הרחבת החיבור, פירוק החיבור או התקנתו מחדש, לפי דרישת הצרכן –
30		עד 2"
70		למעלה מ-2"
		2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3 (ב))
10		
10		3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))
		4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) לנכס ששטחו עד דונם
200		
0.10		לכל מ"ר נוסף
0.50		ונוסף לזה כל מ"ר של שטח הבניה, לכל קומה
		5. אגרת מד"מים (סעיף 5 (ד)):
		מד"מים שקטרו –
		אינו עולה על 3/4"
80	60	למעלה מ-3/4" עד 1"
120	80	למעלה מ-1" עד 1 1/2"
180	100	למעלה מ-1 1/2" עד 2"
200	140	למעלה מ-2" עד 3"
240	190	למעלה מ-3" עד 4"
300	220	עולה על 4"
		לפי חשבון שהגיש המנהל
		6. אגרת בדיקת מד"מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5 (ט))
10		

כשאיז מיתקן מוכן להתקנת מד"מים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד"מים
--------------------------------	-------------------------------

האגרה בלירות

האגרה בלירות

האגרה המינימלית כלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) – לחודש:

		(1) לשימוש ביתי – ל-10 מ"ק הראשונים
0.90	30	ל-2 מ"ק נוספים
	40	מעל ל-12 מ"ק
	50	(2) לגינות-גוי מעובדות ולמשקי-עזר – (א) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת, בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים אפריל-נובמבר
	9	(ב) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרדת, בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים אפריל-נובמבר, מעל ל-10 מ"ק
	9	מעל להגבלה בפריט 2 (א) ו-(ב) תיווסף הכמות לפי פריט 7 (1) לשימוש ביתי.
		(3) לתעשייה, לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה – בגבולות הכמות המוקצבת
	15	מעל הכמות המוקצבת
	25	(4) לתקלאות – לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה – בגבולות הכמות המוקצבת
	6	מעל הכמות המוקצבת
	10	(5) למוסדות ולמקוואות
	20	(6) לחגורות, לעסקים, למשרדים ולכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתוספת זו
2.50	35	(7) לבניה
2.50	50	(8) לנכס שיש לו חיבור זמני ואשר לא שולמו בעדו אגרות חיבור רשת פרטית ואגרות הנחת צינורות, ישלם הצרכן תוספת על אגרות המים המפורטות לעיל לכל מ"ק
	1	

האגרה כלירות

5

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

אברהם שץ
ראש המועצה המקומית כרכור

נתאשר.

כ"ה בטבת תשכ"ח (26 בינואר 1968)
(תמ 834300)

זרח ור הפטיג
שר הדתות
ממלא מקום שר הפנים

קובץ התקנות 2207, ו' בניסן תשכ"ח, 4.4.1968
הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

1198

המחיר 72 אגורות